

**Maskavas un visas Krievzemes Patriarha KIRILA
Kristus Augšāmcelšanās svētku vēstījums
virsganiem, draudžu ganiem, mūku kārtai
un visiem Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas uzticamajiem bērniem**

**Kungā mīlotie brāļi virsgani,
visgodātie tēvi, dievbijīgie inoki un inokiņas,
dārgie brāļi un māsas!**

Patiesā priekā sveicinu jūs ar seno un visos laikos jauno un dzīvi apliecinošo uzvaras saucienu:

KRISTUS AUGŠĀMCĒLIES!

Šajā apbrīnojamajā patiesi dzīvudarošo vārdu saskaņā ir visas mūsu ticības pamats, cerības dāvana, mīlestības avots.

Vēl vakar mēs kopā ar Kristus mācekļiem skumām par sava mīlotā Skolotāja nāvi, bet šodien kopā ar visu pasauli – redzamo un neredzamo – līksmojam: „*Kristus cēlies, mūžīga līksmība*” (Pashas svētku kanons). Vēl vakar, likās, bija zaudēta pēdējā cerība uz glābšanos, bet šodien mēs ieguvām ciešu paļāvību mūžīgajai dzīvei *Dieva valstības priekšvakarā*. Vēl vakar iznīcības rēgs valdīja pār radību, liekot šaubīties par zemes dzīves esības jēgu, bet šodien mēs pavēstām visiem un ikkatram par diženo Dzīves uzvaru pār nāvi.

Dieva gara iedvesmota apustulis Pāvils, runājot par brīnuma, kurš notika tālajā, bet katram kristietim vienmēr tuvajā naktī, nozīmi, tieši norāda, ka šis ir pats svarīgākais notikums mūsu ticībai. Jo „*ja Kristus nav augšāmcēlies, tad veltīga ir mūsu sludināšana un arī veltīga jūsu ticība*” (1 Kor. 15, 14). Kristus Pasha ir kristietības kodols un neuzvarams spēks: tā, pēc svētītāja Maskavas Filareta vārdiem, „*rada cerību, iedez mīlestību, spārno lūgšanu, sūta svētību, apgaismo gudrību, iznīcina jebkuru postu un pat pašu nāvi, dāvā dzīvei dzīvīgumu, pārvērš svētlaimi no sapņa īstenībā, pārvērš slavu no parādības mūžīgā zibenī, kas visu apgaismo un nevienu neievaino*” (Vēstījums Svētās Pashas dienā, 1826. gads).

Ar ticību uz Kristus Augšāmcelšanos nesaraujami saistīta arī Baznīcas ticība tam, ka iemiesojies Dieva Dēls, izpircis cilvēku dzimumu, sarāvis grēka un nāves saites, ir dāvājis mums patiesu garīgu brīvību un savienošanās prieku ar savu Radītāju. Šai nenovērtējamai Pestītāja dāvanai pilnā mērā esam līdzdalīgi mēs visi, kuri sapulcējušies šajā gaismu nesošajā naktī pareizticīgo dievnamos, lai *izbaudītu*, pēc svētītāja Jāņa Zeltamutes vārdiem, *ticības dzīres*.

Pasha ir Pestītāja ērkšķu ceļa kulminācija, vainagota ar ciešanām un Golgātas Upuri. Ne velti gan svēto tēvu, gan arī liturģiskajos tekstos Kristus bieži vien tiek dēvēts par „Mūsu pestīšanas uzvaras darba Aizsācēju”. „*Es jums priekšzīmi esmu devis*” (Jņ. 13, 15), - saka Kungs mācekļiem un aicina visus mūs sekot Viņa dzīves piemēram.

Bet kā mēs varam līdzināties Pestītājam? Kāds var būt mūsu varoņdarbs atbilstoši mūsdienu dzīves reālījām? Šodien, kad mēs izrunājam šo vārdu, cilvēku apziņā bieži vien rodas nenosakāms leģendāra kareivja, vēsturiskas personas vai ievērojama varoņa tēls no pagātnes. Bet varoņdarbs nepavisam nenožīmē skaļas slavas sasniegšanu vai vispārējas atzinības iegūšanu. Caur varoņdarbu, nemainīgi saistītu ar iekšēju spēku un sevis ierobežošanu, mums ir iespēja personīgi iepazīt, ko nožīmē īsta un pilnīga mīlestība, jo upurēšanās, kas ir ikviena varoņdarba pamatā, ir šīs jūtas augstākā izpausme.

Kungs mūs aicinājis uz darbīgas mīlestības varoņdarbu, kas izpaužas pašai izliedzīgā kalpošanā tuvākajam, bet visvairāk tiem, kuriem īpaši vajadzīgs mūsu atbalsts: cietējiem, slimniekiem, vientuļajiem, izmisuma māktajiem. Ja šis dzīves likums, kurš tika skaidri bija parādīts un izteikts Paša Pestītāja zemes dzīvē, kļūs par neatņemamu dzīves sastāvdaļu vairumam cilvēku, tad ļaudis būs patiesi laimīgi. Jo kalpojot citiem, cilvēks iegūst nesalīdzināmi vairāk kā atdod: viņa sirdī tad ienāk Pats Pestītājs, un caur saskarsmi ar Dievišķo svētību mainās visa cilvēka dzīve. Kā bez darba nav svētuma, kā bez Golgātas nav Augšāmcelšanās, tā arī bez varoņdarba nav iespējama patiesa garīgi tikumiska personības pārveidošanās.

Kad varoņdarbs kļūst ne tikai par viena cilvēka, bet arī visas tautas dzīves saturu, kad tieksmē uz augstāko savienojas miljoniem cilvēku sirdis, tad notiek patiesi apbrīnojamas, brīnišķīgas un no formālas loģikas viedokļa reizēm pat neizskaidrojamas lietas. Tāda tauta iemanto milzīgu garīgo spēku, kuru nespēj uzvarēt nekādas ciešanas un ienaidnieki. Spilgts šo vārdu patiesuma apliecinājums ir uzvara Lielajā Tēvijas karā, kas tika sasniegta ar mūsu tautas pašizliedzīgu varoņdarbu. Šogad mēs svinīgi atzīmējam šī ievērojamā datuma septiņdesmit gadu jubileju.

Ciešanās un pārbaudījumos mēs esam aicināti saglabāt mieru un drošsirdību, jo mums doti lieli un vareni apsolījumi par uzvaru pār ļauno. Vai gan mums bēdāties un slīgt izmisumā! Mēs veidojam Kristus Baznīcu, kuru, pēc patiesajiem Kunga vārdiem, nespēs uzvarēt pat *elles vārti* (Mt. 16, 18), un par mums liecina Dievišķā Atklāsme, pareģojot, ka „*Dievs nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis*” (Atkl. 21, 3-4).

Lūgšanās vēlu visiem jums, Augstisvētītie brāļi virsgani, visgodājamie tēvi, dārgie brāļi un māsas, gara spēku un ticības stiprumu, mieru un neizsīkstošu prieku par nāvi Uzvarējušo Kungu. Piepildoties ar Kristus Augšāmcelšanās gaismu un izbaudot Pashas brīnuma noslēpumu, dalīsimies mūsu līksmajā priekā ar tuviem un tāliem, visiem liecinot par Augšāmcēlušos no kapa Pestītāju.

Lai visās dzīves dienās mūs nemainīgi sasilda un mierina, dāvā patiesu esības prieku un iedvesmo uz labiem darbiem Augšāmcelšanās vēsts liesmojošie vārdi:

KRISTUS AUGŠĀMCĒLIES!

KRISTUS PATIESI AUGŠĀMCĒLIES!

MASKAVAS UN VISAS KRIEVZEMES PATRIARHS

Maskava,
Kristus Pasha,
2015. gads